

Реакција на текст Драгољуба Жарковића

Пише: Драгомир Анђелковић и Бранко Радун
понедељак, 07 јул 2008 17:28

Поштовани господине Жарковићу,

Читајући Ваш осврт на наш текст „Влада Цветковић-Дачек“ објављен на сајту „Нове српске политичке мисли“, стекли смо утисак да никада нисмо били ближи реплици изјаве која је обележила животе и идеје многих од нас: Ако критичари владе преживе, Србија неће!

„Питај бога“ шта ће о идејама тог типа помислити неко из „троструког кордона“ око председника, који сте препоручили, или онај ко не би требало „ништа да препусти случају“. А Драгољуб Жарковић је, желимо да верујемо, само козерски хтео да се истакне као први бранилац још неформираних, али одобрених владе, од стране кључних власника свега и свачега у Србији (па, макар и неформално, и многих медија).

Иако се у тексту нисмо бавили „ликом и делом“ актуелног председника Р. Србије, тачно сте приметили да од погибије Зорана Ђинђића није било толике концентрације пара и моћи у рукама једног човека, колико ће их за који дан бити у рукама Бориса Тадића. С обзиром да је тако – а знамо колико је наш систем оптерећен корупцијом, волунтаризмом, клановским духом, недостатком политичке културе – зар онда сви не треба да доприносимо да власт буде мање затворена и неодговорна? Боље је да готово свемоћна власт буде и прекомерно критикована, него да се аплаудирањем или макар ћутањем охрабрује да се „квари“.

Нажалост, чини нам се, и због вашег текста, да ћемо ускоро имати за демократски систем неприродну симбиозу великог дела невладиног сектора, утицајних медија и владајућих структура. Активне невладине организације и медији – које често у позитивном смислу називају „псима чуварима“ демократије – били су итекако будни у случају претходне власти. И, колико год да су у томе били присутни лични интереси власника и „дресера“ „паса чувара“, (хипер)критичност према власти била је корисна за наше друштво. Но, влада Цветковић-Дачић у формирању, суштински неограничена невладиним и медијским „стегам“, могла би убрзо да дође у искушење да елиминише и оне малобројне механизме јавног надзора.

Однос владајућих структура према РТС-у и „Политици“, у околностима када још ни влада није устоличена, злокобно наговештава такав развој догађаја. Надамо се да ћете се, упркос вашим политичким убеђењима, интересима и симпатијама, ипак сложити да то неће погодовати одговорности и отворености власти. Желимо да верујемо да се радило само о томе да Вас је наш текст револтирао, и да сте зато реаговали не размишљајући о ширим последицама става који провејава кроз ваш чланак – не размишљајући о последицама по медијске слободе и осећање сигурности свих нас да просуђујемо о јавним питањима и износимо своје ставове. Јер, ако не преживе критичари владе неће ни крхка српска демократија!

На крају, што се нашег текста тиче, било би у духу европских вредности, ради којих владајуће партије и кажу да су превазишле неслагања, да сте аргументовано рекли зашто су поређења овогодишње „јулске владе“ и владе из 1939. године натегнута. Етикетирања, произвољно називање неког текста „будаљастим“, сигурно не помаже

Реакција на текст Драгољуба Жарковића

Пише: Драгомир Анђелковић и Бранко Радун
понедељак, 07 јул 2008 17:28

вашим читаоцима да дефинишу сопствено мишљење. Опет, готово смо сигурни да то углавном није публика која тражи инструкције у вези са идеолошком линијом коју треба да следи. Међутим, пошто изгледа да их главни и одговорни уредник листа који читају потцењује, и без изношења аргумената натура им своје ставове, читаоцима „Времена“ остављамо „кординате“ како би могли да прочитају текст „Влада Цветковић-Дачек“ (http://www.nspm.org.yu/koment_2007/2008_cv_dasek1.htm), и сами просуде о основаности паралела између Србије данас, и наше земље пред Други светски рат. Као историчари, стојимо иза тврдњи које смо изнели.

Драгомир Анђелковић и Бранко Радун